

[Lønburn.]

af debatoplægget. Det rummer mange fortrinlige ting — det er jeg enig med fru Birgitte Oxdam i — men mangler også nogle ting. De erfaringer, man har gjort i Holland — nu har Holland jo været nævnt tidligere på dagen i debatten — bl. a. i Amsterdam, er særdeles interessante, hvor et frivilligt samarbejde mellem myndighederne og ejerne af gamle huse, fredede eller ikke fredede, men altså huse, man gerne vil bevare, har ført til, at det måske er den by i Europa, hvor bevaringsarbejdet er lykkedes bedst. Også det skal med ind i debatten, for det betyder ændringer i huslejlovgivning, og det betyder ændringer på mange andre områder end lige bygningsfredningen. Men det har altså vist sig særdeles frugtbart, og derfor vil vi godt overveje forslaget om revision og mener også — vi kan jo drøfte det i udvalget — at vi bør have en virkelig redegørelsesdebat om disse problemer, fordi det er spændende ting, og det er nyttigt, at vi får det drøftet igennem. Som hovedsynspunkt har det konservative folkeparti altså den indstilling, at vi vil behandle lovforslaget velvilligt.

Poul Dam (SF):

Der er ikke noget at sige til, at ministeren foreslår, at vi ikke skal revidere bygningsfredningsloven i indeværende folketingsår, men om man derfor skal vente sådan til en uvis dag ud i fremtiden, er vel mere tvivlsomt. Når man herunder henviser til, at vi gerne skulle have en debat om den fortrinlige redegørelse, der kom fra miljøministeriet i sommer, kan vel dertil siges, at vi har en ubehagelig erfaring for, at den slags debatindlæg forbliver forholdsvis ubemærkede, indtil vi står og skal træffe en afgørelse. Hvis der virkelig kom en debat i gang nu og man virkelig begyndte at arbejde med det ikke alene i de specielt interesserede kredse, var det muligt, at revisionen kom af sig selv i løbet af ganske få år, og så kunne man i og for sig tage det nogenlunde roligt, men jeg er bange for, at man her i huset i hvert fald skal have kniven på struben, inden man begynder at bestille noget, nogle gange er det ikke engang nok.

Man taler så meget om, at revisionen jo bl. a. drejer sig om pengene, og når man en gang imellem får lejlighed til at se, hvad der

findes af bevaringsværdige og fredede bygninger, der forfalder her i byen og overalt i landet, er det da nemt at se, at pengeproblemet er stort, og at der meget vel kan anvendes ganske betydelige beløb, hvis fredningerne skal være andet end et rent illusionsnummer.

Men der er jo en række principper i bygningsfredningsloven, som vi ikke har fået præsenteret for første gang i denne redegørelse fra miljøministeriet, men har talt om før, bl. a. denne sagnagtige 100 års grænse, som kunne være meget rimelig i 1918, da man startede lovgivningen, men jo for længst er urimelig og forældet. Med den hast, hvorved byudviklingen skrider frem, er der arkitektonisk og kulturhistorisk vigtige områder — jeg tænker ikke alene på kolonihaver, men også på egentligt byggeri — som er meget senere, og som det vil være en stor skam hvis vi mister, fordi der ikke findes en fredningsadgang. Jeg tror derfor, det er vigtigt, at debatten kommer reelt i gang, og jeg vil derfor støtte de udtalelser, der er fremkommet om, at vi skal fastsætte en ny revisionsdato inden for forholdsvis få år for at blive presset til, at den næste revision virkelig kan foregå på et godt og sagligt grundlag.

Ritta Ahm (KrF):

Kristeligt folkeparti kan tilslutte sig forslaget om udsættelse af revisionen af bygningsfredningsloven, for at de seneste erfaringer kan indgå i det materiale, der skal lægges til grund for næste revision.

Fuglsang (DKP):

Mit partis ordfører i denne sag, hr. Kaj Hansen, er forhindret i at være til stede, og jeg kan på hans og kommunisternes vegne tilsige, at vi støtter forslaget om udsættelse.

Miljøministeren (Helge Nielsen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for tilslutningen, og det gælder jo alle ordførere på nær hr. Hans Bjerregaard, hvilket for så vidt ikke undrede mig.

Hr. Svend Andersen (Bornh.s a.) og enkelte af de øvrige ordførere var inde på de tanker, der rører sig om bygningsfredningen, byfornyelsen og hele saneringsproblematikken. Jeg kan sige, at vi arbejder meget med disse problemer både i bolig-